

Zách Klára

Dalriada

Rossz időket érünk,
Rossz csillagok járnak.
Isten ója nagy csapástól
Mi magyar hazánkat!

Királyasszony kertje
Kivirult hajnalra:
Fehér rózsá, piros rózsá...
Szőke, leány, barna.

"Királyasszony, néném,
Az egekre kérném:
Azt a rózsát, piros rózsát
Haj, beh szeretném én!

Beteg vagyok érte,
Szívdobogást érzek:
Ha meghalok, egy virágnak
A halottja lészek!"

"Jaj! öcsém, Kázmér,
Azt nem adom százér! -
Menj! haragszom... nem szégyelled?...
Félek, bizony gyász ér!

Sietős az útam,
Reggeli templomra:
Ha beteg vagy, hát feküdj le
Bársony pamlagomra." -

Megyen a királyné,
Megyen a templomba;
Szép virágok, deli szűzek
Mind követik nyomba.

Könyörögne, - nem tud,
Nem tud imádkozni;
Olvasóját honn feledé:
Ki megyen elhozni?

"Eredj fiam, Klára,
Hamar, édes lyányom!
Megtalálod a térdeplón,
Ha nem a diványon."

Keresi a Klára,
Mégsem akad rája:
Királyasszony a templomban
Oly nehezen várja!

Keresi a Klára,
Teljes egy órája:
Királyasszony a templomban
De hiába várja.

Vissza se megy többé
Deli szűzek közzé:

Inkább menne temetőbe
A halottak közzé.

Inkább temetőbe,
A fekete földbe:
Mint ama nagy palotába
Ősz atyja elébe!

"Hej! lányom, lányom!
Mi bajodat látom?
Jöszte, borúlj az ölemre,
Mondd meg, édes lányom."

"Jaj, atyám! nem - nem -
Jaj, hova kell lennem!
Hadd ölelem lábad porát, -
Taposs agyon engem...!"

Harangoznak délre,
Udvari ebédre;
Akkor mene Felicián
A király elébe.

A király elébe,
De nem az ebédre:
Rettenetes bosszuálló
Kardja - volt kezébe'.

"Életed a lányért
Erzsébet királyné!"
Jó szerencse, hogy megváltja
Gyöngye négy ujjáért.

"Gyermekemért gyermek:
Lajos, Endre, halj meg!"
Jó szerencse, hogy Gyulafi
Rohan a fegyvernek.

"Hamar a gazembert...
Fiaim, - Cselényi...!"
Ott levágák Feliciánt
A király cselédi. -

"Véres az ujjad,
Nem vérzik hiába:
Mit kívánsz most, királyi nőm,
Fájdalom díjába?"

"Mutató ujjamért
Szép hajadon lányát;
Nagy ujjamért legény fia
Borzasztó halálát;

A másik kettőért
Veje, lánya végét;
Piros vérem hullásaért
Minden nemzetségét!"

Rossz időket érünk,
Rossz csillagok járnak.
Isten ója nagy csapástól
Mi magyar hazánkat! -